

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Θεσσαλονίκη: 20-3-2019

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Α/ΒΑΘΜΙΑΣ & Β/ΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65
Θεσσαλονίκη, 57001
2310 474844
Φάξ: 2310 474328
<http://www.kmaked.pde.sch.gr>
kmakedpdegrafeiotypou@gmail.com

Θέμα: «Μήνυμα για την Παγκόσμια ημέρα Ποίησης και κατά του Ρατσισμού»

« Ήδη, σας το είπα. Είναι η βαρβαρότητα. Τη βλέπω να 'ρχεται μεταμφιεσμένη, κάτω από άνομες συμμαχίες και προσυμφωνημένες υποδουλώσεις. Δεν θα πρόκειται για τους φούρνους του Χίτλερ ίσως, αλλά για μεθοδευμένη και οιονεί επιστημονική καθυπόταξη του ανθρώπου. Για τον πλήρη εξευτελισμό του. Για την ατίμωσή του.» Οδυσσέας Ελύτης

Με ποιο διαφορετικό τρόπο θα μπορούσαμε να αφιερώσουμε τη σημερινή ημέρα στη Ποίηση και στον αγώνα κατά του Ρατσισμού; Καταθέτοντας μερικούς στίχους Ποιητών εμπνευσμένους από τον αγώνα κατά του ρατσισμού που στις ημέρες μας δυστυχώς είναι πιο απαραίτητος από ποτέ. Σε μια εποχή που η οικονομική κρίση τον επανέφερε ως εφιάλτη. Η Ποίηση είναι εκπληκτική. Και δεν εννοούμε την Ποίηση με τη μεταφορική της σημασία αλλά την πραγματική, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στα γεγονότα. Αυτή τη μέρα λοιπόν αξίζει να κινητοποιηθούμε με πολλούς τρόπους για όλες τις υπόλοιπες ημέρες του χρόνου. Με τη μοναδική πέννα των Ποιητών που ξέρει να μαστιγώνει τη ψυχή και όχι το σώμα, που ξέρει να προλαβαίνει το κακό που έρχεται στην κοινωνία και που ζει και μιλά μέσα από τους στίχους για τη χειρότερη εκδοχή του αποκλεισμού που δεν γνωρίζει σύνορα. Γιατί ο Ποιητής είναι Πολίτης του κόσμου και πιάνει τον σφυγμό μεταλλάσσοντάς τον σε κραυγή που μόνο αυτός ξέρει να χειριστεί. Ξέρει να μαστιγώνει τον κάθε είδους ρατσισμό που άνοιξε τις πόρτες στα στρατόπεδα του Νταχάου, του Άουσβιτς, ακόμη και στους σπαραγμούς του εμφυλίου πολέμου που ακόμη δεν λένε να σταματήσουν σε κάθε γωνιά του πλανήτη μας. Ο ρατσισμός και η διάθεση αποκλεισμού του όποιου άλλου έχει στοιχειώσει κυρίως στις πιο μικρές αυτονότητες καθημερινές συμπεριφορές απέναντι στους διαφορετικούς ανθρώπους. Εκεί είναι που δοκιμάζεται καθημερινά η ανεκτικότητα και η πραγματική ανοχή και αντοχή μας. Εκεί, οι σύγχρονοι Ποιητές έχουν ηθικό χρέος να πάρουν τη σκυτάλη από τους παλαιότερους και να «προστατεύσουν» τους πολίτες. Να τους μάθουν ότι για τη σημερινή κατάσταση που ζουν δεν φταίει ο διπλάνος τους που ήρθε να ζητήσει

ασφάλεια κι ένα κομμάτι ψωμί, που ζητά πολιτικό άσυλο ως κυνηγημένος από τη πατρίδα του. Γιατί λησμονούμε φαίνεται ότι κάποτε και εμείς και οι οικογένειές μας βρεθήκαμε κυνηγημένοι σε μια άλλη πατρίδα. Η Ποίηση, στη χώρα που γεννήθηκε δυστυχώς δεν έχει ακόμη τη θέση που της αξίζει. Δεν έχει ανέβει στο βάθρο των αναγνωστών ενώ την ίδια ώρα οι ξένοι έχουν στη πρώτη θέση τον Ελύτη, τον Ρίτσο, τον Καββαδία. Στη χώρα μας δυστυχώς καταλαμβάνει την τελευταία θέση των προτιμήσεων των αναγνωστών. Πώς αλήθεια θα πάρει όμως τη θέση της η Ποίηση στο κόσμο του γρήγορου, υλικού, εύκολου πλουτισμού και ορθολογικού τρόπου σκέψης; Η Ποίηση που μιλά πέρα από τις λέξεις αλλά με λέξεις, πέρα από τη μαθηματική της γραμματικής και της λογικής σκέψης αλλά μέσα από αυτή. Είναι αυτή που σου δίνει την ελευθερία να τα χειριστείς όλα αυτά στη μορφή που πραγματικά πρέπει να έχουν τα πράγματα. Που μιλά με τις εικόνες, με τη φαντασία μας, με τη ψυχή και το ασυνείδητό μας. Ποίηση μπορεί να υπάρχει πέρα από ένα χαρτί με λέξεις, μπορεί να υπάρχει στον τρόπο που σκεφτόμαστε και αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο, στον τρόπο που δημιουργούμε τη ζωή μας. Εμείς οι Έλληνες, που στη χώρα μας είδαν το πρώτο φως ο Όμηρος και η ερωτική Σαπφώ, στην χώρα που γέννησε τον Γιάννη Ρίτσο, τον Γεώργιο Σεφέρη, τον Οδυσσέα Ελύτη, τον Κώστα Βάρναλη, τον Κωστή Παλαμά, το Μάνο Ελευθερίου, το Νίκο Καζαντζάκη, τον Ιάκωβο Καμπανέλλη και άλλους πολλούς αναρίθμητους ποιητές και στιχουργούς, επώνυμους και ανώνυμους, πάντα μπορούμε, γνωρίζουμε, αρκεί να θέλουμε να βρίσκουμε εξόδους από τη βαθιά κρίση που μας δημιούργησαν οι δυνατοί του κόσμου. Για την Ποίηση λοιπόν, που δίνει πνοή και για τον ρατσισμό θα πρέπει να εκφράσουμε την ανάγκη μας για συλλογικότητα και αλλαγές στη ζωή μας με μία ποιητική διαμαρτυρία. Θα πρέπει να εκφραστούμε διαμαρτυρόμενοι στις πλατείες και να διαβαστούν ποιήματα δίνοντας παλμό, ορμή και συγκίνηση. Θα πρέπει να βγάλουμε την κραυγή εκείνη ενάντια στον ρατσισμό και την κακομεταχείριση. Να ελευθερωθούμε. Είναι πλέον αναγκαίο να βγει ο κόσμος στους δρόμους και να διαβάσει Ελύτη, Βάρναλη, Μπρεχτ. Τότε ίσως κάποιο μήνυμα σταλεί στην Ευρώπη ότι η Ελλάδα αντιστέκεται.

«Όταν ήρθαν να πάρουν τους τσιγγάνους δεν αντέδρασα.

Δεν ήμουν τσιγγάνος.

Όταν ήρθαν να πάρουν τους κομμουνιστές δεν αντέδρασα.

Δεν ήμουν κομμουνιστής.

Όταν ήρθαν να πάρουν τους Εβραίους δεν αντέδρασα.

Δεν ήμουν Εβραίος.

Όταν ήρθαν να πάρουν εμένα δεν είχε απομείνει κανείς για να αντιδράσει.»

Μ. Μπρέχτ.

Ο Περιφερειακός Διευθυντής

Α/θμιας & Β/θμιας Εκπ/σης

Κεντρικής Μακεδονίας

Παναγιώτης Ζ. Ανανιάδης

Γεωλόγος-Θεολόγος